Sanayi İşçileri Bülteni

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 425
Fiyat 25 Kr. Nisan 2009

Kapitalizm; kriz, açlık, sefalet demektir.

KRİZİN FATURASINA KARŞI DİRENİŞİ BÜYÜTELİM!

1 MAYIS'TA

Sİ-DER

PANKARTI ARKASINDA İŞ BIRAKARAK ALANLARA!

İncirlik inşaat işçileri direniyor...

Makyal–Erka işçisi direnişin simgesi!

- Makyal-Erka işçileri İncirlik Üssü'nde Amerikan askerleri için villa yapımında çalıştılar. 260 işçinin 5 ayı bulan ücret ve 7 aylık asgari geçim indirimi parasını vermeyen firma, Ocak ayında işçileri toplu olarak ücretsiz izine çıkardı. Şubat ayında ise toplu çıkış verdi. Hiçbir gerekçe gösterilmeden ve alacakları ödenmeden işten atılan Makyal-Erka inşaat işçileri, diğer bir taşeron olan BİMA işçileri ile bu saldırıya karşı birlikte direnişe geçtiler.

Erka firmasının Gazipaşa'da bulunan ofisinde, Yüreğir işçi bulma kurumu önünde ve şehir merkezinde birçok eylem gerçekleştiren Makyal-Erka-Bima işçileri, 2 Mart'tan itibaren DİSK Genel-İş binasında açlık greviyle hak alma mücadelesini sürdürdüler. Açlık grevi sürerken direnişi büyütmek, sınıf dayanışmasını güçlendirmek ve kamuoyunda duyarlılık yaratabilmek için eylemler sürdürüldü. 23. gününde açlık grevi eylemini bitiren Makyal-Erka işçileri, direnişi farklı araçlarla sürdürme kararı aldılar. Yapılan ev toplantılarında işçiler kazanmanın yolunun direnişten geçtiğini ve bu direnişin daha da güçlendirilmesi gerektiğini belirttiler.

İşçilerin güçlü bir örgütlülüğünün olmaması, birçoğunun ilk defa böyle bir deneyim yaşıyor oluşu, ailelerin istenilen düzeyde direniş sürecine katılamaması belli zorluklar yarattı. Fakat tüm eksikliklere rağmen işçilerin çok iyi bildiği bir gerçek vardı. İşçilerin sürekli dile getirdikleri gerçek şuydu: **"Kazanmak için direnmek gerekiyor. Direnmekse bir onurdur!"** Direnişin bir onur olduğunu bilen Makyal-Erka işçileri hak arama mücadelesinde ilgisiz kalan ve direnişe destek vermeyen birçok işçiyi dahi kararlılıkları ile direnişe kattılar.

Son süreçte bir işçi arkadaşın evinde yapılan toplantıda direnişi büyütmek için, ulaşılabilecek bütün

işçilere ulaşmak ve bir araya gelerek ortak bir karar almak için işbölümü yapıldı. Ardından gerek İncirlik'te gerekse Adana'nın diğer mahallelerinde oturan işçilerin evlerine gidip toplantıya katmak için ziyaretler yapıldı. Bir haftalık bir ön çalışmanın ardından 5 Nisan Pazar günü İncirlik'te şantiyenin önünde bir toplantı yapıldı. Yapılan görüşmede işçiler 10 Nisan günü bir eylem yapma kararı aldılar. Şimdi eylemin güçlü geçmesi için diğer işçilere ulaşılacak ve kamuoyunda daha fazla duyarlılık yaratmak için çalışmalar hızlandırılacak.

İşçiler, kardeşler!

Makyal-Erka işçilerinin daha fazla desteğe ve sınıf dayanışmasına ihtiyacı var. İnşaat işçilerinin bu onurlu direnişi işçi sınıfının direnişidir. Kazanımı da işçi sınıfının kazanımı olacaktır. Köle gibi çalışmak, köld gibi yaşamak kaderimiz değil!

Kardeşler, şimdi direnişleri büyütmenin zamanı, şimdi kolkola girip haramilerin saltanatını yıkma zamanı! Adana işsizlikte rekor düzeye ulaştı, bir iş

Adana Sanayi İşçileri Derneği
Tel: 429 51 82
si_der@hotmail.com

bulup çalışanlarımızı ise köle gibi kullanıyorlar ve her seferinde işten atmakla korkutuyorlar. Şimdi bir de kriz bahanesiyle işten çıkartmaların, ücretsiz izinlerin, ücretlerin düşürülmesinin, sigortasız çalıştırmanın geçmişten daha da fazla arttığını biliyoruz.

Sİ-DER olarak Adana'daki bütün işçi kardeşlerimize sesleniyoruz; biz birlik olursak bize güçleri yetmeyecek. Şimdi Sİ-DER çatısı altında örgütlenelim, birlik olalım. Hep daha kötüye gidiyor, her geçen gün, her geçen yıl geçmişi arar oluyoruz. Saldırıların, hak gaspların ardı arkası kesilmiyor. Artık yeter, sömürü son bulsun. Artık yeter, sefaletimiz son bulsun. Artık yeter birleşelim, direnişe geçelim, kazanalım!

Makyal-Erka işçisi direnişin simgesi!
Köle değil işçiyiz örgütlüysek güçlüyüz!

Adana Sanayi İşçileri Derneği

Seçim oyunu sona erdi, patronların saldırıları devam ediyor...

İnsanca bir yaşam, onurlu bir gelecek için mücadele bayrağını yükseltelim!

Bir seçim aldatmacası daha geride kaldı. Bugüne kadar bizi yok sayan, görmezden gelen CHP'sinden AKP'sine, MHP'sinden DSP'sine kadar bütün düzen partileri ve onların adayları bir ay boyunca sürekli olarak kapımızı çaldılar. Her seferinde sayısız vaat ve yalanla desteğimizi isteyip bu sayede bizi kurtaracakları yalanlarını sıraladılar. Yalanların yetmediği yerde rüşvetlerle kapımızı çaldılar. Bizi açlığa ve yoksulluğa mahkûm edenler sanki onlar değilmiş gibi bizi dilenci yerine koyup sadakalarla adatmaya çalıştılar. Onların temel derdi bizi bir kez daha kandırarak yeniden seçilebilmek ve bu sayede elde ettikleri rantı daha da büyütmekti.

Adana Büyükşehir Belediyesi seçimleri üzerinden yaşananlar, bu kirli oyunun somut bir göstergesi. Yalanlar ve rüşvetlerin yetmediği yerde hırsızlıklar, sahtekârlıklar, tehditler devreye girdi. Çünkü altyapı yatırımlarından, neredeyse 15 yıldır bitirilemeyen metro inşaatından, sürekli eşe dosta verilen park ve bahçe yapımı ihalelerinden, yapılan "yardımlar"ın dağıtımından elde edilen rant o kadar büyüktür ki, hiçbir sermaye partisi veya adayı bu rantı kaçırmak istememektedir.

Bu rant kavgasından bizim payımıza düşen ise daha fazla sefalettir sadece. Çünkü bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da seçim sandığından kim çıkarsa çıksın bizim için değişen bir şey olmayacak. Onlardan medet umdukça kaybeden biz işçi ve emekçiler olacağız. Çünkü onların üzerinde kavga ettikleri, paylaşamadıkları şey bizim alınterimiz, emeğimiz ve geleceğimizdir. Çünkü onlar bizim değil sermaye sınıfının adaylarıdır. Söylemleri ne olursa olsun buluştukları ortak nokta budur işte. İşçi ve emekçilere düşmanlık, patronlara hizmet tümünün temel ilkesidir.

Bildiğiniz üzere bir seçim oyunu daha geride kaldı. Seçim öncesinde bol keseden vaatlerde bulunanlar, şimdi saldırılara hız veriyorlar. Dün meydanlarda birbirlerine atıp tutanlar, şimdi işçilere, emekçiler saldırmak için kolkola giriyorlar. IMF ile yeni bir anlaşma için yapılan görüşmeler bunun bir göstergesi.

Kriz bahanesiyle işten atmalar, ücretsiz izinler, ücret ve hak gaspları almış başını gitmişken, krizin faturasının işçi ve emekçilere ödetilmesi bütün sermaye partilerinin önündeki temel görevdir. IMF ile imzalanacak yeni anlaşma ise, krizdeki patronları kurtarmak içindir. Bu ise, kıdem tazminatı hakkının gaspedilmesi, İşsizlik Sigortası Fonu'nda biriken paraların patronlara peşkeş çekilmesi anlamına geliyor.

İşte böyle bir dönemden geçiyoruz. Bugüne kadar sırtımızdan kasalarını doldurup bizi yoksulluğa mahkûm edenler, şimdi içinde bulunduğumuz yoksulluğu ve sefaleti daha da derinleştirmek için saldırılarını arttırıyorlar.

Bir avuç asalağın bizim kanımızı emmesine dur demenin zamanıdır artık. Haklarımıza göz dikenlerden, emeğimizin karşılığını gaspedenlerden hesap sorma zamanıdır artık. Karşımızdaki bir avuç asalak örgütlü oldukları için bu kadar pervasız olabiliyorlar. Asıl sorun ise, işçi sınıfı olarak örgütlülüğümüzün yetersizliğidir. Öyleyse yapmamız gereken ortadadır: Patronlar ve onların devletinin saldırılarını püskürtebilmek için örgütlü birleşik mücadeleyi yükseltmektir.

Seçim oyunun ardından patronların hız kesmeyen saldırılarına karşı

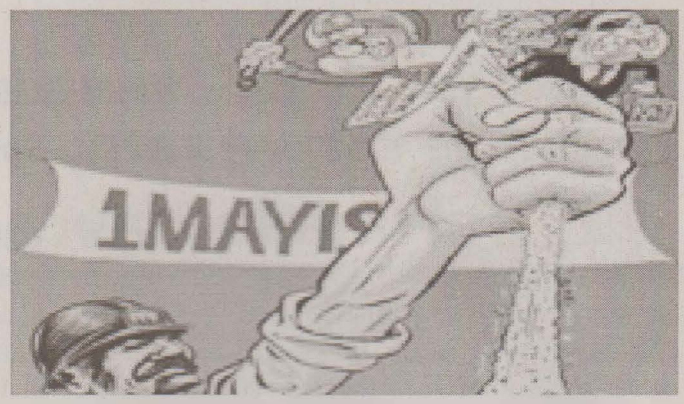
Onurumuz ve geleceğimiz için 1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara çıkalım!

Bir süre bizi oyalayan seçim oyunu geride kaldı. Ama patronların saldırılarında herhangi bir değişiklik yok. Onlar krizi bahane edcrek başlattıkları saldırıları seçim sürecinde de kesintisiz bir şekilde sürdürdüler. Çünkü onlar kendi yarattıkları krizin faturasını bizlere ödetmek konusunda oldukça pervasız davranıyorlar. Bu saldırıya karşı sınıf cephesinden ortaya konan tepkiler ise, henüz sermaye iktidarının saldırılarını püskürtecek düzeyde değil.

Bugüne kadar Şakirpaşa Yeni Sanayi'nde, Karşıyaka Sanayi'nde, Organize Sanayi'nde, Mersin yolu üzerinde bulunan neredeyse her fabrikada patronlar ardı arkası gelmez saldırılar gerçekleştirdiler. Her bir fabrikada işten atmalar, ücretsiz izinler, ücret ve hak gaspları birbirini izledi. Bugün birçok küçük ve orta ölçekli işletmede işçiler aylardır maaş alamıyorlar. Kriz bahanesiyle TEMSA'da başlayan işten atmalar ve üretimin kısılması, Şakirpaşa Sanayi'nde yaklaşık 2 bin işçiyi etkiledi. Mersin yolu üzerinde bulunan fabrikalarda çalışan işçiler de bu saldırılardan paylarına düşeni aldılar. Organize sanayinde yaşanan üretim daralması nedeniyle de gerek Karşıyaka sanayi gerekse de Ceyhan yolu üzerinde bulunan birçok fabrikada işçiler ya kapı önüne konuldular ya da hak gasplarına uğradılar. Yine binlerce işçinin çalıştığı Kerestecıler Sitesi'nde birçok işçi işten çıkarıldı ya da ücret kaybına uğradılar. Sigortası olan sınırlı sayıdaki işçi de ya işten atılma ya da sigortasız çalıştırılma tehdidiyle saldırılara boyun eğmek zorunda bırakıldılar.

Seçim nedeniyle saldırılarını daha büyütmeyip belli sınırlar içinde tutanlar artık bu bağdan kurtularak saldırılarını daha da büyüteceklerdir. Çünkü kapitalizmin ekonomik krizi gün geçtikçe büyüyor. Amerikancı AKP hükümeti seçim öncesinde askıya aldığı IMF anlaşmasını ve bununla bağlantılı yeni saldırı paketlerini şimdi hayata geçirmeye hazırlanıyor. TÜSİAD'dan T●BB'a kadar tüm patron örgütleri bu saldırıların hayata geçirilmesi için hükümete direktif veriyor.

İşin özü patronların gündeminde kriz ve bu krizin faturasının işçi ve emekçilere ödetilmesi var. İşte böyle bir dönemde bizim gündemimizde de her ne pahasına olursa olsun tek bir yumruk gibi olup krizin faturasını

onu yaratanlara ödetmek, saldırılara karşı tok bir duruş sergilemek olmalıdır.

Bunu yapabilmek, patronlara gücümüzü gösterebilmek, sınıf kardeşlerimizin desteğini alabilmek için 1 Mayıs'ta alanlarda olmak, gücümüzü ve öfkemizi dosta-düşmana göstermek zorundayız. Unutmayalım ki, bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır. Kollarımız diğer işçi kardeşlerimizin kollarıyla kenetledikçe güçlenecek, güçlendikçe karşımızdaki patronlardan hesap sormamız daha kolay olacaktır.

1 Mayıs sadece bir eylem günü değildir. 1 Mayıs dünyanın dört bir yanında işçi sınıfının sayısız mücadeleler ve ödediği bedellerle kazandığı bir mücadele günüdür. 1 Mayıs işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günüdür. 1 Mayıs milyonlarca işçi ve emekçinin hak ve özgürlükleri için alanlara çıkıp, seslerini birleştirdikleri bir gündür.

Bizler de 1 Mayıs'ta alanlarda yerimizi almalı, iş bırakarak alanlara çıkmalı, dosta düşmana gücümüzü göstermeliyiz. 1 Mayıs'ı kazanmak, kendi taleplerimizle alanlarda olmak, krizin faturasını bizlere ödetmek için hiçbir saldırıdan çekinmeyen patronlara kendi cephemizden verilecek tok bir yanıt demektir. 1 Mayıs'ı kazanmak, patronlara ve onların iktidarına karşı güçlü bir haykırış demektir. 1 Mayıs'ı kazanmak önümüzdeki dönemde onurlu bir yaşam, insanca bir gelecek mücadelesinin daha da büyütülmesi demek olacaktır.

Adana Sanayi İşçileri Derneği olarak tüm işçi ve emekçileri **1 Mayıs'ta** iş bırakarak alanlara çıkmaya, sömürü ve kölelik düzeninden hesap sormaya çağırıyoruz!

İşçilerden 1 MAYIS çağrısı...

1 Mayıs'ta alanlarda buluşalım!

Ben bir inşaat işçisiyim. Adana'da inşaat işçileri olarak sigortasız ve çok ağır koşullarda çalışıyoruz. Aldığımız ücretler geçinmemize yetmiyor. Yemek ve yol parasını kendi cebimizden ödüyoruz. Hiçbir can güvenliğimiz yok. Birçok işçisi arkadaşımızı iş cinayetlerinde kaybettik. Bunları hiçbir televizyon ve gazetede göremezsiniz. Çünkü bu ölümlerin üstü kapatılıyor. 2 çocuk babasıyım. Evim kirada ve ailemi geçindiremiyorum. Evim iki oda. Biz çok katlı lüks binaları yaparken canımızdan oluyoruz ve yoksulluk çekiyoruz.

Adana'da İncirlik'te çalışan Makyal-Erka işçileri hakları için direniyorlar. Biz de işçi arkadaşlarla onları ziyarete gidip destek verdik. Bütün işçilerin de onlar gibi direnmesi gerekiyor.

Ben iki yıldır Sİ-DER'le 1 Mayıs'a katılıyorum. Tüm işçi arkadaşları 1 Mayıs'ta Sİ-DER pankartı arkasında 1 Mayıs alanına bekliyorum.

Bir inşaat işçisi

Yaşasın 1 Mayıs!

Ben bir kargo işçisiyim. Yıllardır çok ağır koşullarda günde 12-14 saat çalıştım. Hep sömürüldüm. Bugüne kadar Expres Kargo ve UPS Kargo'da çalıştım. Patronlar sırtımızdan servet kazandılar. Onlar son model arabalara binerken bizim ekmeği bulamadığımız zamanlar oldu. Expres Kargo'da dört ay boyunca ücretlerimiz ödenmedi. Aç bırakıldık. Daha sonra UPS'de işe girdim. Orada da çalışma koşulları çok ağırdı. Ve çalışırken üç defa hastaneye kaldırıldım. Bel ağrılarım hala sürüyor.

Yıllardır işçilik yapıyorum ve şunu öğrendim ki; işçiler birlik olmazsa köle gibi yaşarlar. Biz UPS Kargo'da toplu olarak işten çıkarıldık. Ve işyeri önünde direnişe geçtik. Aynı gün paralarımız ödendi. Bizlere direnişi bitirmemiz için birçok kez rüşvet teklif ettiler. Çünkü mücadelemizden çok korkuyorlardı.

Bütün işçilere sesleniyorum!

1 Mayıs'ta SİDER pankartı arkasında alanlarda buluşalım!

Adana'dan bir kargo işçisi

Örgütlü olmazsak köle oluruz!

Şakirpaşa Metal Sanayi'nde bir plastik fabrikasında çalışıyorum. Günde 12 saat çalışıyoruz, sigortalarımız yapılmıyor. Yaptığımız iş çok ağır ve tozlu bir ortamda çalışıyoruz. İşe giriş-çıkış saatleri çok düzensiz. Bizim sorunlarımızın çözülmesi için yan yana gelmemiz gerekiyor. Başka türlü böyle köle gibi yaşamaya devam ederiz. Sanayideki bütün işçilere birlik olma çağrısı yapıyorum. Bizim fabrikada Suriye'ye bile ihracat yapıyoruz sırtımızdan patron her gün milyarlar kazanıyor. Sanayideki bütün işçi arkadaşlar olarak 1 Mayıs'a katılmalıyız. Ben şunu söylüyorum ki örgütlü olmazsak köle oluruz.

Şakirpaşa Metal Sanayi'nden bir plastik işçisi

Patronların kâr hırsı OMAY Makine'de üç işçi arkadaşımızı sakat bıraktı...

Yakın zaman içerisinde Yeşiloba Metal Sanayi Sitesi'nde bulunan **OMAY Makine**'de iki ay içerisinde üç ayrı iş kazası yaşandı. Üç işçiden biri sağ elinin büyük bir kısmını, biri sağ ayağının yarısını kaybetti. Diğer işçi her iki ayağından birçok kırıkla kurtulabildi. **OMAY Makine**'de yaşanan üç iş kazası ve ölüme terkedilen bir işçinin durumu asalak patronların gerçek yüzlerini bizlere gösteriyor.

OMAY Makine silo imalatı ve montajının yapıldığı yaklaşık 25 işçinin çalıştığı üretimi ile ağır sanayi dalına giren bir işletmedir. İşlenecek olan parçaların nakliyesi sırasında taşıma aracına taşıyacağı yükten daha fazla yük konulması sırasında bir işçinin ayağı dizden itibaren kopmuş, diğeri ise her iki ayağından onlarca kırıkla kurtulabilmiştir. **OMAY Makine** patronu bu işçilerin ne hastana masraflarını karşılamış ne de bu kötü günlerinde işçilerin yanında olmuştur. Aksine işçilerin tazminat, emeklilik, maaş, sigorta gibi sorumluluklardan kurtulmak için siteyi ve işçileri hastanede ölüme terkedip siteyi bırakıp kaçmıştır.

Yıllardır **Yeşiloba Metal Sanayi Sitesi** işçileri olarak yaşadığımız iş kazaları yüzünden birçok iş arkadaşımızı ya kaybettik ya da sakat kalmasına tanık olduk. Yaşadığımız iş kazalarına kimi zaman "kaderimizdir" diyerek razı olduk. Kimi zaman hatayı kusuru kendimizde arayıp sessiz sedasız ağrımızı çektik. Oysa iş kazaları ne kaderimizdir ne de sorumlusu biz işçileriz.

İş kazalarının önlenebilmesi konusunda sanayi patronlarının, devlet yetkililerinin ve ilgili kurumlarının yaptıkları bir şey yok. **Yeşiloba Metal Sanayi Sitesi**'nde patronlar, iş güvenliği için atölyelere uyarıcı levhaların asılmasından başka neredeyse hiçbir şey yapmamaktadırlar. Basit bir koruyucu gözlük ya da iş eldiveni dahi bazen verilmemekte, verilse bile sınırlı sayıda verilmektedir. İş kazaları sonucu yaşanan ölüm, sakatlanma, yaralanma gibi durumlarda işçi, sigortalı olsa bile haklarından faydalanamamaktadır. Sigortasız ise, patron, devlet, hastane, karakol, iş mahkemesi vb. işçiyi yüzüstü bırakmaktadır.

İş kazaları **Yeşiloba Metal Sanayi Sitesi** işçileri için

yeni bir durum değildir. Geçmişte **Kalsan**'da, **Harranlı Plastik**'te, **Olgun Torna**'da, dökümde ve daha birçok işletmede iş kazalarında işçiler ölebilmekte, sakat kalabilmekte.

Sanayi İşçileri Derneği site işçilerine diyor ki:

İş kazıları; uzun ve yorucu çalışma saatleri, iş deneyimi olmadan işçilerin çalıştırılması, makine bakımı atölye düzeni, koruyucu aletler gibi iş kazalarını önleyici tedbirlerin alınmaması, düşük ücretler, üretim sırasında yapılan baskılar (bugün iş bitecek, bitmeden paydos yok vb. söylemler), işçinin iş yaşamından dolayı psikolojik yorgunluğu ve molaların yetersizliğinden dolayı olmaktadır.

Yani kazalar, sanayi patronlarının aşırı kâr hırsından kaynaklanmaktadır. Patronlar, az bir masrafa girmemek için kazalara karşı önlem almıyorlar. Yeşiloba Metal Sanayi Sitesi işçileri bugün bir karar vermek zorundadır. Ya "iş kazaları kaderimizdir" deyip kölece çalışmaya katlanacaktır ya omuz omuza verip, iş güvenliği ve diğer haklarını patronlardan söke söke alacaktır.

İş kazalarına, işten atılmalara, düşük ücretlere, ağır çalışma ve yaşam koşullarına, sigortasız çalışmaya, sağlıksız çalışma ortamlarına, uzun ve yorucu çalışma saatlerine karşı mücadele için **Sİ-DER**'de örgütlenelim!

Sömürü cehennemi Keresteciler Sitesi işçileri ARTIK YETER diyor!..

1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara çıkalım!

Ben bir işçiyim!

Adana Keresteciler Sitesi'nde çalışıyorum. Size kısaca kerestecilerden sitesinden bahsedeyim.

Burada sigortasız çalışmak, düşük ücretler, iş kazaları... kısacası her türlü sömürü var. Bizler çok ağır şartlarda çalışıp, üç kuruş para ile geçinme derdinde iken, patronlar ise sefahat sürüp son model arabalarla dolaşıyorlar. Kerestecilerden sitesini biz işçiler için cehenneme çevirdiler. Ama biz biliyoruz ki birleşirsek bize kimsenin gücü yetmez ve bu sömürü son bulur.

1 Mayıs benim bayramım. Hafta içine de gelse bugünü sahiplenmeliyim. Çünkü bugünün işçi sınıfı için ekonomik ve demokratik hakları elde etme mücadelesinde tarihsel bir anlam taşıdığını biliyorum. Bugüne kadar dünyanın dört bir yanında benim gibi işçi olan milyonlarca sınıf kardeşim bu günde haksızlıklara dur demek, haklarını almak için alanlara çıkıyor, seslerini ve yumruklarını birleştiriyorlar. Dünyanın dört bir yanında işçi sınıfı insanca bir yaşam, onurlu bir gelecek için dosta düşmana gücünü gösteriyor.

Çünkü:

1 Mayıs; işçilerin dayatmalarla sömürülüp köleleştirilmeye karşı direnişidir!

1 Mayıs; kimsenin kimseye kul olmadığı, sınıfsız, sömürüsüz, güzel günlerin gelmesi için önemli bir mücadele günüdür!

1 Mayıs; insanca çalışma ve yaşam koşullarını kazanabilmek için işçi sınıfının onurlu dayanışmasıdır!

Öyleyse işçi sınıfı olarak **1 Mayıs** günü alanları doldurmalıyız. Kanımızı emen asalaklara, haklarımızı gaspeden hırsız soyguncular karşı artık yeter demeliyiz!

Kaybedecek hiçbir şeyimiz yok!

Bütün bir yıl boyunca 364 gün gaspedilen haklarımızı alabilmek için bir günümüzü de bahşiş olarak biz verelim patronlara. Karşılığında ise **1 Mayıs** günü sınıf birliği ile haykırarak sıkılmış yumruk misali patlayalım sömürenlerin suratında! Onların korkusu biz işçi sınıfının birlik ve beraberliğidir. Üç-beş işçiyi bir arada görmeye tahammülü olmayan patronlar ve onların çıkarlarını koruyan düzenin korkusu olmak için onbinlerle, yüzbinlerle doldurmalıyız **1 Mayıs** alanlarını. Onların korkularını büyütelim ki, yarın yeni saldırılar ve hak gaspları için cesaret bulamasınlar. Çünkü eğer onların korkularını büyütmezsek onlar haklarımızı gaspetmeye, emeğimize el koymaya her istediklerinde bizi kapı önüne koymaya devam edecekler. Bu yüzden bizler diğer işçi kardeşlerimizle **1 Mayıs** alanında bir araya gelerek mücadele etmeli, taleplerimizi haykırmalı ve patronların örgütlü işçilerden duydukları korkuyu büyütmeliyiz.

Unutmayalım ki; bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır. Başkalarından medet umarak, hak dilenerek yaşamak onurlu bir işçiye yakışmaz. Ve son kez şunu söylüyorum:

Kapitalist bir sistemde ekmeğini patronlardan bekleyenler köleleşmeye mahkûmdurlar!

Keresteciler Sitesi'nden bir işçi

1 MAYIS MARŞI

günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır
ancak bu böyle gitmez sömürü devam etmez
yepyeni bir hayat gelir bizde ve her yerde
günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır
ancak bu böyle gitmez sömürü devam etmez
yepyeni bir hayat gelir bizde ve her yerde

1 mayıs 1 mayıs işçinin emekçinin bayramı
devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

yepyeni bir güneş doğar dağların doruklarından
mutlu bir hayat filizlenir kavganın ufuklarından
yurdumun mutlu günleri mutlak gelen gündedir

1 mayıs 1 mayıs işçinin emekçinin bayramı
devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

vermeyin insana izin kanması ve susması için
hakkını alması için kitleyi bilinçlendirin
bizlerin ellerindedir gelen ışıklı günler

1 mayıs 1 mayıs işçinin emekçinin bayramı
devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

ulusların gürleyen sesi yeri göğü sarsıyor
halkların nasırlı yumruğu balyoz gibi patlıyor

devrimin şanlı dalgası dünyamızı kaplıyor
gün gelir gün gelir zorbalar kalmaz gider
devrimin şanlı yolunda bir kağıt gibi erir gider
1 mayıs 1 mayıs işçinin emekçinin bayramı
devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

yepyeni bir güneş doğar dağların doruklarından
mutlu bir hayat filizlenir kavganın ufuklarından
yurdumun mutlu günleri mutlak gelen gündedir

1 mayıs 1 mayıs işçinin emekçinin bayramı
devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

vermeyin insana izin kanması ve susması için
hakkını alması için kitleyi bilinçlendirin
bizlerin ellerindedir gelen ışıklı günler

1 mayıs 1 mayıs işçinin emekçinin bayramı
devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

ulusların gürleyen sesi yeri göğü sarsıyor
halkların nasırlı yumruğu balyoz gibi patlıyor
devrimin şanlı dalgası dünyamızı kaplıyor

gün gelir gün gelir zorbalar kalmaz gider
devrimin şanlı yolunda bir kağıt gibi erir gider.

İşçi Bülteni Özel Sayı: 425 * Fiyatı: 25 Kr * Nisan 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10
Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92